

Arrest

nr. 282 102 van 19 december 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE VOS
Ruddervoordestraat 1
8820 TORHOUT

tegen:

de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 06 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat J. DEKEMPE *loco* advocaat B. DE VOS en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 27 oktober 2020 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 9 november 2020 om internationale bescherming. Op 22 augustus 2022 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit het dorp Duhula nabij Sinjar in de provincie Ninevah in Centraal-Irak. U bent tot het derde leerjaar naar school gegaan en kan beperkt lezen en schrijven. Nadat u met school was gestopt, zou u uw vader geholpen hebben bij het hoeden van de schapen. Op 3 augustus 2014 was u samen met uw vriend S(...) op weg naar het dorpje Sinune om een koelkast te laten herstellen. Toen jullie ter plekke aankwamen, zou er paniek onder de bevolking zijn uitgebroken vanwege het feit dat IS (Islamitische Staat) in de regio aan het oprukken was. Iedereen zou in de richting van de berg van Sinjar zijn gevlucht. U en uw vriend S(...) zouden met de massa mee gevlucht zijn. U zou in deze tumultueuze situatie geprobeerd hebben uw familie telefonisch te bereiken, evenwel zonder resultaat. Op de berg van Sinjar zouden jullie met een grote massa mensen vast zijn komen te zitten omdat leden van IS de hele berg hadden omsingeld. Jullie zouden in slechte omstandigheden hebben moeten overleven, zonder voedsel en beschutting. Na ongeveer tien dagen zou u samen met een groep van in totaal veertig tot vijftig mensen zijn kunnen ontsnappen dankzij een gids die de streek goed kende en die jullie veilig richting Syrië loodste.

Vanuit Syrië zouden jullie vrijwel onmiddellijk naar Turkije gereisd zijn, waar jullie eerst twee dagen in de stad Nusaybin doorbrachten. Hierna zouden jullie verder gereisd zijn naar Istanbul. U zou eerst ongeveer één maand op straat hebben geleefd. Hierna zou u een bakker hebben leren kennen, bij wie u aan de slag kon. U zou de hierop volgende jaren voor hem zijn blijven werken. Omwille van de economische crisis ten gevolge van de COVID19- pandemie zou er niet voldoende werk meer geweest zijn in de bakkerij. Men zou u hebben aangeraden om naar Europa te vluchten.

Op 3 oktober 2020 zou u vanuit Turkije naar Europa gereisd zijn. Op 27 oktober 2020 zou u in België zijn aangekomen. Op 9 november 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek legde u geen documenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u tijdens de persoonlijke onderhouden verwees naar het feit dat u een gehoorprobleem heeft. Evenwel, tijdens het persoonlijk onderhoud van 13 juni 2022 verklaarde u in dit verband dat u hiervoor in België een behandeling kreeg en een gehoorapparaat had bekommen. U bevestigde dat het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal normaal is kunnen verlopen. Verder heeft u géén elementen kenbaar gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en evenmin heeft het Commissariaat-generaal dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, § 1 Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van de Commissaris-generaal bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen

rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid Vw. onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat niet kan worden uitgesloten dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Duhula nabij Sinjar of dat u daar geboren en getogen bent. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Irak hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaats(en) kan niet genoeg benadrukt worden. De nood aan internationale bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Irak feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Irak geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Irak (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A judicial analysis (December 2014), pag. 25-26, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-03/Article15c%20JA_EN.pdf). Het bepalen van uw laatste verblijfplaats binnen Irak is dan ook van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar een dergelijke vrees of dergelijk risico niet bestaat, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Irak, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of een van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Irak, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft, wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan internationale bescherming kan doen gelden. Dit klemt des te meer nu uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de verschillende statelijke en niet-statelijke actoren geenszins allemaal actief zijn op het volledige Iraakse

grondgebied. Hierdoor kan het risico om vervolgd te worden door, of de mogelijkheid om bescherming te bekomen van, één (of meerdere) van de aanwezige actoren regionaal sterk verschillen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is ten slotte ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een internationale beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Niettegenstaande u (die ten aanzien van de Italiaanse autoriteiten nog beweerde de Syrische nationaliteit te bezitten – zie doc. Ministero dell'Interno d.d. 02.02.2021) bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op 13 juni 2022 uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 5 en 6), en het belang duidelijkheid te verschaffen over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Irak voor uw komst naar België, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U verklaart dat u midden augustus 2014 Irak verlaten heeft en via Syrië naar de Turkse stad Nusyabin bent gereisd waar u dezelfde maand (augustus 2014) bent toegekomen. Na een verblijf van twee dagen in Nusaybin zou u verder gereisd zijn naar Istanbul, waar u bent gebleven tot 3 oktober 2020.

Vooreerst komt het CGVS na een grondig onderzoek evenwel tot de vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering voor uw komst naar België in Turkije te hebben verbleven, en dit om onderstaande redenen.

Zo is het bijzonder opmerkelijk dat u geen enkel stuk kan voorleggen ter staving van uw bewering dat u ruim zes jaar onafgebroken in Turkije zou hebben verbleven. U werd gevraagd wat hiervan de reden is en werd er op gewezen dat het wel erg opmerkelijk is dat u, die beweert zes jaar in Turkije te hebben verbleven, hiervan geen enkel stuk kan voorleggen. U antwoordde hierop dat u illegaal in Turkije verbleef, dat u de hele tijd voor een Koerd werkte en dat u niet vaak naar buiten durfde te gaan. Dat u helemaal niets kan voorleggen in verband met uw jarenlange verblijf in Turkije is echter zeer opmerkelijk en roept vraagtekens op bij de waarachtigheid van uw verklaringen over uw verblijfplaatsen de laatste jaren (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 67-70).

Verder is het opmerkelijk dat u na een voorgehouden verblijf van zes jaar in Turkije geen Turks spreekt, buiten enkele basiswoorden zoals 'kimlik' (identiteit) (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 126-128). Het zou nochtans verwacht kunnen worden dat iemand die zes jaar in Istanbul woont enige notie van het Turks opdoet. Vervolgens is het veelzeggend dat u naast de wijk Aksaray (waar de bakkerij zou geweest zijn) vreemd genoeg geen enkele andere wijk in Istanbul kent. Toen u werd gevraagd of u dan bekende plekken in Istanbul kende, verwees u enkel naar de Galata-brug en -toren, en het metrostation van Aksaray. Nog een beetje verder doorvragen leverde uiteindelijk nog enkele namen van moskeeën op en de wijk Yenikapi. U kende evenwel geen enkele straat in uw wijk Aksaray en geen enkele bezienswaardigheid. Voor iemand die bijna zes jaar onafgebroken in deze wijk zou gewoond hebben, is het zonder meer ongeloofwaardig dat u slechts over zo'n beperkte kennis over deze wijk en Istanbul beschikt (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 133-148).

Evenzeer is het opmerkelijk dat u geen enkele poging heeft ondernomen om, zoals zovele andere vluchtelingen, uw verblijf in Turkije te regulariseren door een voorlopige Turkse identiteitskaart aan te vragen. U verklaarde hierover enkel dat u zich hierover niet heeft geïnformeerd, dat u het wel enkele keren heeft gevraagd aan H(...) maar dat hij nooit enige regelingen heeft getroffen voor u (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 126-130). Uw verklaringen kunnen opnieuw niet overtuigen.

Verder dient nog opgemerkt te worden dat u geen concrete voorbeelden kon geven van incidenten waarbij de Koerdische gemeenschap in Istanbul werd gevisieerd. U weet dat dergelijke incidenten zich voordoen maar u kan hier geen concrete details of voorbeelden van geven, naar uw zeggen omdat u amper buiten kwam en er dus ook geenszins bij betrokken was. Ook via de zonen van H(...) A(...) vernam u er niets over omdat ze niet veel met u praatten, zo zegt u. U had meer contact met een andere Koerdische werknemer maar deze werd snel boos op u omdat u een gehoorprobleem had (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 173-175). Opnieuw dient hier herhaald te worden dat uw verklaringen weinig overtuigend zijn.

Ook over de twee broers met wie u zes jaar lang in de bakkerij zou hebben samengewerkt, legde u erg vage verklaringen af. Toen u werd gevraagd of u iets meer over hen kon zeggen, liet u optekenen dat u niet veel over hen weet omdat u daar enkel bezig was met werken. Toen u er op werd gewezen dat u toch zes jaar met hen heeft samengewerkt in de bakkerij, lichtte u toe dat ze daar enkel kwamen om te werken om vervolgens naar huis te gaan. U had geen idee waarmee ze in hun privéleven bezig waren en voegde er nog aan toe dat ze u hielpen wanneer u bepaalde zaken nodig had (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 149-150). Andermaal dient opgemerkt dat u weinig overtuigende verklaringen aflegde.

Over uw vriend S(...), de enige persoon van uw oorspronkelijke regio met wie u contact zou zijn blijven houden, wist u dat hij niet ver van u in de wijk Aksaray in een restaurant werkte. U kon enkel zeggen dat het ongeveer een straat verder was, maar welke straat het precies was, daarvan had u geen idee (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 168-170).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw bewering dat u de voorbije zes jaar in Istanbul woonde slechts weinig geloof kan worden gehecht.

Ook over de omstandigheden waarin u Irak heeft verlaten zijn uw verklaringen weinig aannemelijk.

U stelt dat u bij de komst van IS gevlucht bent naar de berg van Sinjar en vervolgens het land bent ontvlucht. Over uw reis van op deze berg, waar u beweerde een aantal dagen te hebben vastgezet, naar Turkije zijn uw verklaringen evenwel bijzonder weinig overtuigend. Op de vraag of u kon beschrijven wat u onderweg bent tegengekomen toen u te voet van Sinjar naar Turkije bent gereisd, kwam u niet verder dan de volgende vage omschrijving: 'er waren onderweg olijfbomen, gewone wegen en dorpen langs beide kanten maar we zijn geen dorpen binnengegaan'. U werd er op gewezen dat u toch meer doorleefde en gedetailleerde verklaringen zou moeten kunnen afleggen, temeer daar u beweerde te voet te zijn gereisd. U repliceerde hierop dat jullie met velen waren, dat jullie allen schrik hadden omdat jullie op de vlucht waren en dat u bijgevolg niet heeft gelet op wat u onderweg bent tegengekomen. U lichtte nog toe dat een zekere Gh(...) jullie doorheen de regio gidste in de richting van Turkije. Op de vraag of u dan geen enkel dorp kan opnoemen dat jullie onderweg zijn gepasseerd, antwoordde u bevestigend. Dat u in het geheel niet kan toelichten via welke route of in welke richting jullie uw regio zouden hebben verlaten, is zeer opmerkelijk. U lichtte toe dat het niet uw dorpen waren, dat jullie hier niet voor de lol waren en ook dat het mogelijk is dat er namen van dorpen zijn vermeld maar dat u deze dan niet heeft gehoord gelet op uw gehoorprobleem (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 8-15). Zoals gezegd is deze uitleg allerminst overtuigend te noemen. Het feit dat u dergelijk vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt over uw reisweg naar Turkije, doet ernstig twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband. Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u nog dat u in Syrië bent geweest op weg naar Turkije, maar u heeft evenmin een idee waar in Syrië jullie dan wel zouden hebben gereisd (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 71 en 72).

Verder is het bijzonder merkwaardig dat u stelt dat u op 3 augustus 2014 naar de berg van Sinjar bent gevlucht, na een tiental dagen deze berg kon verlaten en u op 13 augustus in Nusaybin (Turkije) bent aangekomen. U stelt dat u te voet van Sinjar naar Nusaybin, nabij het Syrische Kamishli, bent gestapt (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 3, 8-11; verslag DVZ p. 13). Dat u deze afstand van in vogelvlucht ongeveer 100 kilometer op een dag en een nacht al stappend zou hebben afgelegd, roept verdere vraagtekens op.

Vervolgens liet u optekenen twee dagen te hebben verbleven in de Turkse grensstad Nusaybin. U verklaarde twee dagen in een park te hebben verbleven, waar u door lokale bewoners werd geholpen met voedsel en drank. U kent de naam van het park niet. Na die twee dagen zou u zijn vertrokken van Nusaybin naar Istanbul, een reis van ongeveer 17 à 18 uur. U weet niet hoeveel de tickets voor deze busreis hebben gekost. Ze zouden zijn betaald door een vriend van S(...), de Koerd die samen met u op de vlucht was geslagen. U weet evenwel niet hoe deze vriend van S(...) dan wel precies heet. U lichtte toe dat het mogelijk was dat S(...) u de naam wel degelijk had verteld maar dat u het niet had gehoord als gevolg van uw gehoorprobleem (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 86-100).

Vervolgens zouden jullie in Istanbul zijn aangekomen, waar jullie gedurende ongeveer één maand op straat zouden hebben geleefd. Op de vraag waar jullie dan precies hadden geleefd, kon u opnieuw niet concreet antwoorden. U legde enkel vage verklaringen af, zoals het feit dat jullie op een plein bleven en dat jullie de weg niet kenden. U werd erop gewezen dat u toch op zijn minst een indicatie moet gehad

hebben over waar u in Istanbul heeft verbleven als u hier werkelijk gedurende een maand zou zijn geweest. U repliceerde hierop dat jullie elke dag naar een andere plek gingen en dat het zowel om parken als om bruggen ging. U voegde er nog aan toe dat u niet goed hoorde en dat u uw weg niet kende in Istanbul, waardoor u geen idee had van waar u zich bevond (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 104-106). Deze verklaringen zijn weinig geloofwaardig.

Op de vraag wat er na die maand dan precies is gebeurd, antwoordde u dat jullie plots een Koerdische man, een zekere H(...) A(...), waren tegengekomen die op basis van jullie kleren en jullie uiterlijk zag hoe miserabel jullie situatie was en die vervolgens aanbood jullie te helpen nadat hij had vernomen dat jullie op de vlucht waren geslagen voor IS in Irak. U zou in de periode die hierop volgde altijd blijven werken zijn in de bakkerij van H(...) (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 109-117). Het is evenwel weinig geloofwaardig dat iemand twee verwaarloosde mannen die reeds een maand op straat hebben geleefd en die er miserabel uitzien, die bedelen om eten bij restaurants en winkels, plots werk aanbiedt in zijn bakkerij omdat hij medelijden heeft met hun situatie. Opmerkelijk in dit verband is bovendien dat H(...) u in dollars zou hebben uitbetaald, hoewel hij een bakkerij heeft in Turkije en ook de Turkse nationaliteit heeft. Op de vraag waarom hij u dan in dollars en niet in Turkse lira uitbetaalde, antwoordde u opmerkelijk genoeg dat het veel te veel Turkse biljetten met zich zou meebrengen om het equivalent van 200 dollar te betalen in Turkse lira. Dit alles is weinig aannemelijk (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 118-122).

Tijdens het persoonlijk onderhoud van 18 februari 2022 kwam verder naar voren dat u het contact met uw familie volledig verloren bent geraakt. Evenwel diende ook hier vastgesteld te worden dat deze verklaringen weinig overtuigend zijn.

U verklaarde naar aanleiding van de opmars van IS in augustus 2014 uw familie (uw beide ouders, uw twee broers en uw zus) te zijn verloren. Na de dag dat u samen met uw vriend S(...) naar Sinune was gegaan, zou u niets meer hebben vernomen van uw familieleden. Tot op heden heeft u geen nieuws meer van hen. Er werd u gevraagd welke concrete stappen u ondertussen heeft ondernomen om informatie over uw familie te bekomen. U lichtte toe dat u in Turkije met en andere kennissen die u daar was tegengekomen dorpsgenoten had gesproken, maar zij zouden u ook geen nieuws over uw vermiste familieleden hebben kunnen bezorgen. Toen u werd gevraagd of u buiten deze pogingen ook iets anders heeft ondernomen, verklaarde u dat u deze kennissen en vrienden heeft laten bellen naar mensen in vluchtelingenkampen in Irak, maar dat dit alles geen concrete resultaten heeft opgeleverd. U werd gevraagd of u buiten deze informele contacten ook heeft getracht contact te leggen met een organisatie of een officiële instantie om informatie te bekomen over uw familieleden. U antwoordde hierop negatief. U lichtte toe dat u de taal (Turks) niet sprak en herhaalde dat u zich had beperkt tot het leggen van contacten via kennissen en dorpsgenoten. U werd er op gewezen dat uw pogingen bezwaarlijk als erg doortastend kunnen worden aanzien terwijl u, althans volgens uw verklaringen, uw gehele hele familie zou hebben verloren, waardoor mag aangenomen worden dat u toch wat meer inspanningen zou hebben geleverd. U herhaalde uw eerdere antwoorden. U voegde er nog aan toe dat u in België uw situatie ook had uitgelegd aan uw advocate en aan uw sociaal assistent. Op de vraag of u dan vanuit België concrete initiatieven had genomen om op zoek te gaan naar uw familie, antwoordde u dat u enkel bij Koerden had geïnformeerd. Uw vriend S(...) zou vanuit België met een zekere T(...) telefonisch contact hebben gehad. Deze laatste zou van jullie dorp Duhula afkomstig zijn. Evenwel blijkt u niet goed te weten of T(...) actueel al dan niet effectief in jullie dorp verblijft. U weet enkel dat hij in het leger zit. Hij zou gezegd hebben dat het in jullie dorp niet veilig is, dat slechts een paar families waren teruggekeerd en dat de meeste families nog in vluchtelingenkampen verblijven. Verder liet u nog optekenen dat T(...) helemaal niets over zijn familie vertelde. U wist niet waar hij was gekazerneerd en u nam aan dat hij op een gegeven moment was teruggekeerd naar jullie dorp. Toen u er op werd gewezen dat deze vage verklaringen allerminst kunnen overtuigen, verklaarde u dat niet u maar wel uw vriend S(...) het telefonisch contact heeft gehad met T(...). U verwees in dit verband ook naar uw slecht gehoor. U zou zich dus enkel hebben kunnen baseren op wat u van S(...) had vernomen. U werd erop gewezen dat men redelijkerwijze mag verwachten dat iemand die zijn hele familie heeft verloren na een gebeurtenis nabij zijn dorp meer initiatief zou nemen om informatie te bekomen over zijn familie en zeker bij iemand die afkomstig is van hetzelfde dorp. Het feit dat u ook hierover dergelijke vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt, ondermijnt in grote mate uw geloofwaardigheid (zie notities persoonlijk onderhoud 18 februari 2022, vragen 18-46).

Later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u recent contact heeft kunnen leggen met iemand uit het nabijgelegen dorp Khanasur via Facebook. U zou met deze man, die in een vluchtelingenkamp verblijft, gebeld hebben. U heeft evenwel vreemd genoeg geen idee in welk kamp hij verblijft. U zou bij deze man hebben geïnformeerd naar uw ouders. U zou hem hun persoonsgegevens

hebben doorgegeven en hem uitgelegd hebben dat u er geen nieuws meer over heeft sinds augustus 2014. De man zou u hebben gezegd dat er veel mensen zoals uw ouders zijn (zie notities persoonlijk onderhoud 18 februari 2022, vragen 131-135). Deze uitleg overtuigt opnieuw allerm minst. Bovendien dient in dit verband evenzeer te worden opgemerkt dat uw verklaringen over deze man met wie u recent contact zou hebben gelegd erg vaag zijn.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering betreffende uw achtergrond, omstandigheden van uw vertrek uit uw land van herkomst en verblijfplaatsen in de laatste jaren. Rekening houdend met deze vaststelling en met de hierboven geschetste Iraakse context, kan er van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Irak, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan internationale bescherming.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 13 juni 2022 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerdde plaatsen van eerder verblijf in Irak (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 5, 70, 185). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Irak werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. U bleef telkens volharden en volhouden dat u enkel de waarheid had verteld (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 70 en 185).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de vaststelling dat u geen documenten voorlegde, dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

Op 28 juni 2022 maakte u nog opmerkingen over in verband met het persoonlijk onderhoud van 13 juni 2022 waarvan u een kopij van de notities had aangevraagd. Deze opmerkingen betreffen details en zijn dan ook niet van aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de (materiële) motiveringsplicht.

In een eerste onderdeel van zijn enig middel, met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus, laat verzoeker het volgende gelden:

“Het CGVS stelt dat verzoeker niet zou hebben voldaan aan zijn plicht tot medewerking door onvoldoende informatie te hebben verschaft over zijn verblijfplaatsen.

Dit kan geenszins gevolgd worden.

1.

Wat betreft de omstandigheden waarin verzoeker Irak heeft verlaten, stelt de bestreden beslissing dat de verklaringen van verzoeker weinig aannemelijk zouden zijn.

De bestreden beslissing merkt daarbij op dat verzoeker geen namen of beschrijvingen kon geven van dorpen die verzoeker bij de vlucht heeft gepasseerd.

Verzoeker heeft inderdaad geen namen van dorpen onthouden die hij heeft gepasseerd. Verzoeker was met een massa op de vlucht, uit schrik voor eigen leven. Verzoeker had net zoals alle anderen inderdaad geen belangstelling voor de plaatsnamen waar hij snel doorheen moest wandelen.

Bovendien was verzoeker quasi analfabeet en zeer slechthorend.

Dat verzoeker 8 jaar na deze vlucht nog de namen zou kunnen benoemen van de dorpen die hij heeft gepasseerd, zou een wonder mogen heten.

Het CGVS stelt dat verzoeker een meer doorleefde en gedetailleerde verklaring zou moeten kunnen afleggen over wat hij zou hebben gezien. Verzoeker begrijpt deze opmerking niet. Tijdens deze vlucht heeft verzoeker geen specifieke opvallende dingen gezien die hij 8 jaar later nog zou moeten kunnen beschrijven. Er waren gewone wegen en olijfbomen, maar verder waren er geen specifieke opvallende elementen.

Het CGVS stelt dat verzoeker omtrent zijn reisweg vaag zou geweest zijn, doch het ontgaat verzoeker wat het CGVS meer kan verwachten. Verzoeker was niet vaag en legt specifiek uit van waaruit hij is gevlucht en waar hij is aangekomen. Dat hij daarbij geen namen van dorpen kan benoemen is daarbij niet vreemd. Wel het omgekeerde zou waar zij, indien verzoeker thans 8 jaar na datum plots elk dorp kunnen benoemen waar hij zou zijn gepasseerd. Dat verzoeker verder geen gedetailleerde beschrijvingen kan geven is niet vreemd, want verzoeker is geen opvallende omgevingen gepasseerd die een gedetailleerde beschrijving behoeven.

2.

Voorts stelt het CGVS dat het eveneens ongeloofwaardig zou zijn dat verzoeker op 1 dag en 1 nacht een afstand van 100 kilometer zou hebben afgelegd.

Verzoeker heeft inderdaad deze afstand te voet afgelegd, en dit was inderdaad een aanzienlijke, maar niet onmogelijke, afstand.

Niet enkel verzoeker, maar ook tal van anderen, hebben deze afstand moeten afleggen.

Verzoeker begrijpt niet wat hier ongeloofwaardig zou aan zijn. 100 km wordt al stappend afgelegd in ongeveer 20 uur. De opmerking dat het ongeloofwaardig zou zijn dat verzoeker dit in 1 dag en 1 nacht zou hebben gedaan, kan dan ook niet worden gevolgd. Dit is immers precies de tijd die nodig is om dergelijke afstand al stappend te overbruggen.

Het CGVS stelt dat deze vlucht ongeloofwaardig zou geweest zijn, maar dit is precies wat er is gebeurd. Deze feiten en deze vlucht werden zelfs gedocumenteerd op het internet, en volledigheidshalve voegt verzoeker dienaangaande stukken.

De stelling van het CGVS dat de verklaring van verzoeker ongeloofwaardig zou geweest zijn, kan dan ook niet gevolgd worden.

3.

Het CGVS stelt dat e.e.a. ongeloofwaardig zou zijn, en verwijst daarvoor naar het gegeven dat verzoeker geen namen van dorpen zou hebben kunnen benoemen, en dat verzoeker 100 km zou hebben afgelegd in een dag en een nacht (waar niets ongeloofwaardigs aan is).

Het CGVS negeert daarbij echter alle andere zaken, die wel degelijk de geloofwaardigheid ondersteunen. Tal van vragen werden er gesteld aangaande de regio. Uit de antwoorden blijkt dat er geen twijfel kan over bestaan dat verzoeker inderdaad in deze regio was. Die antwoorden worden echter genegeerd.

Verzoeker heeft alle omringende dorpen kunnen benoemen alsook hun ligging, verzoeker kon de afstanden correct benoemen, bvb 20 minuten rijden tussen Duhula en Sinune, alsook welke dorpen men daarbij tegenkomt en welke dorpen verder liggen. Verzoeker kon de gebouwen benoemen en de moskeeën herkennen op de foto's. (zie randnummers 92 tot 113)

De stelling dat de verklaringen van verzoeker weinig aannemelijk zouden zijn, kan dan ook geenszins gevolgd worden.

4.

Het CGVS stelt voorts dat verzoeker omtrent zijn verblijf in Turkije geen geloofwaardige verklaringen zou hebben afgelegd.

Verzoeker was in Turkije niet als toerist, maar was er illegaal en werkte er 7 dagen op 7. Verzoeker kwam er amper buiten.

Desalniettemin heeft verzoeker wel degelijk zijn verblijf in Turkije goed aangetoond, doch opnieuw worden deze antwoorden genegeerd, en verwijst het CGVS naar enkele andere elementen, die bovendien niet kunnen gevolgd worden.

Zo zou het vreemd zijn dat verzoeker geen Turks zou spreken. Hierbij wordt volledig voorbijgegaan aan twee belangrijke elementen: Ten eerste waren de enigen met wie verzoeker contact had Koerden, en spraken zij Koerdisch, ten tweede is verzoeker zeer slechthorend zodat het leren van een nieuwe taal geen sinecure is.

Verzoeker bevond zich tussen Koerden, in een Koerdische gemeenschap waar geen Turks maar Koerdisch werd gesproken.

Voorts heeft verzoeker foto's kunnen voorleggen van de bakkerij, heeft verzoeker de naam van de bakkerij vermeld, alsook de ligging van de bakkerij. Verzoeker heeft de aldaar gelegen moskee benoemd. (randnummers 116)

Verzoeker kon verder plaatsen benoemen, de aangrenzende wijk, en verzoeker herkende de aldaar gelegen moskee (randnummers 134 tot 148).

Op de plotse vraag hoe het brood en het gebak wordt gebakken en met welke ingrediënten, kon verzoeker zeer gedetailleerd antwoorden. Toen werd gemerkt dat verzoeker dit perfect wist, werd hier echter niet verder op ingegaan, om vervolgens in de beslissing te stellen dat verzoeker onvoldoende uitleg zou hebben gegeven.

5.

Verzoeker heeft een duidelijke en coherente uitleg gegeven omtrent zijn afkomst, omtrent de feiten die zich hebben afgespeeld, omtrent zijn reisweg en omtrent zijn verblijf in Turkije.

Verzoeker heeft dan ook een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven, heeft alle relevante elementen waarover hij op heden beschikte voorgelegd, de verklaringen van verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk en niet in strijd met de informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag, en hij heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, alsook is komen vast te staan dat verzoeker als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Deze bewijselementen zijn niet incompatibel met de gegronde vrees op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

6.

Op de vraag wat verzoeker vandaag de dag nog zou vrezen bij een terugkeer, gezien de Islamitische staat werd verjaagd, moet er op gewezen worden dat Hashed al Shaabi de controle over de regio heeft overgenomen, en verzoeker vreest door hen te worden vermoord.

Verzoeker wijst in het bijzonder naar het zeer recente verslag d.d. 03.08.2022 van de Verenigde naties hieromtrent. Waaruit duidelijk blijkt dat de vrede nog geenszins is weergekeerd. (stuk 5)

Uit de samenhangende verklaringen die verzoeker reeds naar voren bracht blijkt dat deze vrees reëel is en zich al heeft gemanifesteerd. Art. 48/7 Vreemdelingenwet bepaalt dat feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Hierboven werd reeds verduidelijkt welke vervolgingen en welke schade verzoeker nu reeds heeft moeten ondergaan, en dat die vervolging of ernstige schade zich in de toekomst zich redelijkerwijze opnieuw kan voordoen.

Het is dus niet zorgvuldig en redelijk van het CGVS om dit gegeven dat verzoeker aanbrengt af te doen als ongeloofwaardig.

- *Het CGVS schendt het zorgvuldigheidsbeginsel door met alle bovenstaande punten en argumenten geen rekening te houden bij zijn beslissing zoals uiteengezet.*
- *Het CGVS schendt het redelijkheidsbeginsel door geen redelijke argumentatie als normaal, zorgvuldig en behoorlijk bestuur te vormen bij zijn beslissing zoals uiteengezet.*
- *Minstens schaadt zij hiermee de (materiële) motiveringsplicht door deze punten niet te vermelden of beargumenteren in de bestreden beslissing."*

In een tweede onderdeel van zijn enig middel, met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, wijst verzoeker erop dat het door hem gevoegde verslag van de VN van 3 augustus 2022 bevestigt dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst zeer problematisch is (stukkenbundel verzoeker, stuk 5). Hij haalt artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan en stelt dat hij in geval van terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt, *"met name dat hij zal worden gedood of ernstig verwond, geëxecuteerd, gefolterd of onmenselijk zal worden behandeld"*. Verzoeker meent tevens het risico te lopen terecht te komen in *"een klimaat van geweldplegingen en bedreigingen"*. Hij verwijst naar de door hem eerder aangehaalde feitelijke elementen en stelt dat uit zijn samenhangende verklaringen reeds gebleken is *"dat deze vrees reëel is en zich al heeft gemanifesteerd"*. Hij wijst op het bepaalde in artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en verwijst andermaal naar de vervolging of ernstige schade die hij reeds zou hebben moeten ondergaan om te stellen dat die zich in de toekomst redelijkerwijze opnieuw kan voordoen.

Verzoeker besluit dat de bestreden beslissing moet worden hervormd zodat hem *"de hoedanigheid van vluchteling minstens de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend"*. Volgens verzoeker dient de bestreden beslissing minstens te worden vernietigd omdat er ernstige aanwijzingen zouden bestaan dat hij in aanmerking komt voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of voor de toekenning van subsidiaire bescherming.

2.1.2. Als bijlage bij het verzoekschrift worden het Wikipedia-artikel *"Massamoorden in Sinjar"* (stuk 3), een artikel op de website van UNHCR over de Jezidi's (stuk 4) en een verslag van de VN getiteld *"UN Iraq on commemoration of 2014 atrocities against Yazidis in Sinjar: peace, development, and accountability key for the community to flourish"* van 3 augustus 2022 (stuk 5) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

Ter zitting van 7 november 2022 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij een bewijs van de zoektocht naar zijn ouders via het Rode Kruis voegt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling *in casu* geschonden acht.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker stelt een Koerd te zijn afkomstig uit het dorp Dohula, gelegen nabij Sinjar in de Iraakse provincie Nineveh. Volgens zijn verklaringen was hij op 3 augustus 2014 samen met zijn vriend S. in het nabijgelegen dorp Sinoun toen er paniek uitbrak onder de bevolking omdat Islamitische Staat (IS) in de regio aan het oprukken was. Verzoeker en S. zouden samen met de massa gevlucht zijn naar de berg van Sinjar, waar zij in verschrikkelijke omstandigheden zouden hebben moeten zien te overleven nadat IS de berg omsingeld had. Na een tiental dagen zouden zij erin geslaagd zijn om samen met een groep van een veertig à vijftig mensen van de berg te ontsnappen richting Syrië. Vanuit Syrië zouden verzoeker en zijn vriend zijn doorgereisd naar Turkije, waar zij eerst twee dagen in de grensstad Nusaybin zouden hebben doorgebracht en vervolgens zouden zijn verder gereisd naar Istanboel. In Istanboel zouden zij gedurende één maand op straat hebben geleefd tot zij zouden zijn opgemerkt door een Koerdische bakker bij wie zij beiden aan de slag konden. Verzoekers vriend S. zou na een week al zijn overgeplaatst naar een restaurant, maar verzoeker zou uiteindelijk zes jaar in de bakkerij zijn blijven werken. Op een gegeven moment zou er minder werk geweest zijn als gevolg van de Covid-pandemie en zou de eigenaar van de bakkerij verzoeker niet verder hebben kunnen helpen. Verzoeker verklaart dat hij Turkije verliet op 3 oktober 2020 en naar België kwam, waar hij op 27 oktober 2020 zou zijn aangekomen. Verzoeker stelt niet naar zijn land van herkomst te kunnen terugkeren omwille van de algemene onveiligheid in zijn herkomstregio door de aanwezigheid van Al-Hashd al-Sha'bi en Turkse luchtbombardementen.

De Raad merkt op dat verzoeker ter staving van zijn verzoek geen enkel document voorlegt. Verzoeker verklaart in zijn land van herkomst over een nationaliteitsbewijs en een identiteitskaart te hebben beschikt maar deze documenten daar te hebben achtergelaten (administratief dossier (hierna: AD), stuk 7, verklaring DVZ, nr. 29 en stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 18 februari 2022, p. 3).

Wanneer, zoals *in casu*, de verzoeker om internationale bescherming geen documenten neerlegt die de relevante elementen van zijn vluchtrelaas kunnen staven, dient te worden nagegaan of zijn verklaringen voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn relaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Te dezen is de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing van oordeel dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen betreffende zijn achtergrond, de omstandigheden van zijn vertrek uit zijn land van herkomst en zijn verblijfplaatsen in de laatste jaren, in weerwil van de medewerkingsplicht die op hem rust.

Zo is de adjunct-commissaris onder meer van oordeel dat verzoeker de omstandigheden waarin hij Irak in 2014 zou hebben verlaten niet aannemelijk maakt, wat in de bestreden beslissing als volgt wordt toegelicht:

“U stelt dat u bij de komst van IS gevlucht bent naar de berg van Sinjar en vervolgens het land bent ontvlucht. Over uw reis van op deze berg, waar u beweerde een aantal dagen te hebben vastgezet, naar Turkije zijn uw verklaringen evenwel bijzonder weinig overtuigend. Op de vraag of u kon beschrijven wat u onderweg bent tegengekomen toen u te voet van Sinjar naar Turkije bent gereisd, kwam u niet verder dan de volgende vage omschrijving: 'er waren onderweg olijfbomen, gewone wegen en dorpen langs beide kanten maar we zijn geen dorpen binnengegaan'. U werd er op gewezen dat u toch meer doorleefde en gedetailleerde verklaringen zou moeten kunnen afleggen, temeer daar u beweerde te voet te zijn gereisd. U repliceerde hierop dat jullie met velen waren, dat jullie allen schrik hadden omdat jullie op de vlucht waren en dat u bijgevolg niet heeft gelet op wat u onderweg bent tegengekomen. U lichtte nog toe dat een zekere Gh(...) jullie doorheen de regio gidste in de richting van Turkije. Op de vraag of u dan geen enkel dorp kan opnoemen dat jullie onderweg zijn gepasseerd, antwoordde u bevestigend. Dat u in het geheel niet kan toelichten via welke route of in welke richting jullie uw regio zouden hebben verlaten, is zeer opmerkelijk. U lichtte toe dat het niet uw dorpen waren, dat jullie hier niet voor de lol waren en ook dat het mogelijk is dat er namen van dorpen zijn vermeld maar dat u deze dan niet heeft gehoord gelet op uw gehoorprobleem (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 8-15). Zoals gezegd is deze uitleg allerminst overtuigend te noemen. Het feit dat u dergelijk vage en weinig doorleefde

verklaringen aflegt over uw reisweg naar Turkije, doet ernstig twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband. Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u nog dat u in Syrië bent geweest op weg naar Turkije, maar u heeft evenmin een idee waar in Syrië jullie dan wel zouden hebben gereisd (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 71 en 72)."

In zijn verzoekschrift herhaalt verzoeker dat hij op zijn vlucht van de berg van Sinjar naar Syrië langs gewone wegen en olijfbomen is gepasseerd en dat hij geen specifieke, opvallende dingen heeft gezien die hij acht jaar later nog zou kunnen beschrijven. Hij wijst er tevens op dat hij met een massa mensen op de vlucht was uit schrik voor zijn eigen leven en dat hij net zoals alle anderen geen belangstelling had voor de namen van de plaatsen waar hij snel doorheen zou zijn moeten wandelen.

De Raad acht het echter niet aannemelijk dat verzoeker geen enkel dorp kan noemen dat hij onderweg zou zijn tegengekomen. Het gegeven dat verzoeker "*quasi analfabeet en zeer slechthorend*" was, zoals door hem ook werd aangehaald tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 13 juni 2022 – verzoeker verklaarde dat de namen van de dorpen misschien wel onderweg werden gezegd maar dat hij deze niet heeft gehoord (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 13 juni 2022, p. 4) – vormt naar het oordeel van de Raad geen afdoende verschoningsgrond. Vooreerst blijkt dat verzoeker geen coherente verklaringen heeft afgelegd over zijn lees- en schrijfvaardigheden. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij dat hij tot de derde graad van het lager onderwijs naar school is gegaan (AD, stuk 7, verklaring DVZ, nr. 11). Hij bevestigde deze verklaring tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar hij ook aangaf een beetje te kunnen lezen en schrijven (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 18 februari 2022, p. 5). Verder in dit persoonlijk onderhoud beweert verzoeker echter niet te kunnen lezen en schrijven, wat volgens hem deel van de verklaring is waarom hij zich niet herinnert op welke dag van de week IS in zijn regio oprukte en hij naar de bergen vluchtte (*Ibid.*, p. 10). In zijn verzoekschrift luidt het dan weer dat hij "*quasi analfabeet*" is. Hoe dan ook kunnen noch een beperkte geletterdheid noch verzoekers gehoorproblemen verklaren dat hij geen plaatsen zou hebben herkend op zijn tocht van de berg van Sinjar naar de grens met Syrië, gelet op zijn verklaarde herkomst uit deze regio, die hij tijdens zijn persoonlijke onderhouds genoegzaam heeft aangetoond (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 18 februari 2022, p. 6-7 en notities van het persoonlijk onderhoud van 13 juni 2022, p. 4-5). Zo merkt de Raad op dat verzoeker wel in staat bleek de naam te geven van het dorp in Irak in de buurt waarvan hij de grens met Syrië zou zijn overgestoken, *nota bene* één van de dorpen die hij noemde toen hem gevraagd werd naar dorpen gelegen op de weg die hij meestal nam om van zijn dorp naar Sinjar te gaan (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 13 juni 2022, p. 4 en 6). Dat verzoeker behalve deze grensplaats dan geen andere plaatsen zou hebben herkend tijdens zijn vlucht van de berg van Sinjar naar Syrië kan niet overtuigen.

De Raad merkt tevens op dat verzoeker geen eensluitende verklaringen heeft afgelegd over zijn vlucht. Verzoeker verklaarde aanvankelijk tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat hij en zijn vriend S. na ongeveer tien dagen op de berg te hebben verbleven konden ontkomen met een groep mensen waarvan een aantal bekend waren met de regio en hen hebben begeleid. Wanneer verder gevraagd wordt wat meer te vertellen over die groep van mensen, geeft verzoeker aan dat er een gids was die de regio goed kende en achter wie zij aan moesten stappen (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 18 februari 2022, p. 9). Ook tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS maakt verzoeker melding van één persoon die de weg zou hebben gewezen (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 13 juni 2022, p. 4). Nog daargelaten dat verzoeker deze persoon tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud met een andere naam aanduidt dan tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud, stroken deze verklaringen niet met zijn initiële verklaring dat een *aantal* mensen die de regio goed kenden het voortouw namen tijdens de vlucht.

De feiten die volgens verzoeker de aanleiding zouden hebben gevormd voor het vertrek uit zijn land van herkomst, met name de inval van IS in de regio en de gruweldaden die zij hebben aangericht onder de bevolking, worden op zich niet betwist. Deze feiten worden uitgebreid gedocumenteerd in de informatie aanwezig in het administratief dossier (AD, stuk 6, 'Landeninformatie', Wikipedia-artikel "*Sinjar massacre*") en de informatie die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stukken 3-5). Deze algemene informatie heeft evenwel geen betrekking op verzoekers persoonlijk vluchtrelaas en kan de gedane vaststellingen dienaangaande niet in een ander daglicht stellen.

De adjunct-commissaris is in de bestreden beslissing verder van oordeel dat het niet kan overtuigen dat verzoeker tot op heden geen enkel contact meer heeft met zijn familie. Hierover motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“U verklaarde naar aanleiding van de opmars van IS in augustus 2014 uw familie (uw beide ouders, uw twee broers en uw zus) te zijn verloren. Na de dag dat u samen met uw vriend S(...) naar Sinune was gegaan, zou u niets meer hebben vernomen van uw familieleden. Tot op heden heeft u geen nieuws meer van hen. Er werd u gevraagd welke concrete stappen u ondertussen heeft ondernomen om informatie over uw familie te bekomen. U lichtte toe dat u in Turkije met en andere kennissen die u daar was tegengekomen dorpsgenoten had gesproken, maar zij zouden u ook geen nieuws over uw vermiste familieleden hebben kunnen bezorgen. Toen u werd gevraagd of u buiten deze pogingen ook iets anders heeft ondernomen, verklaarde u dat u deze kennissen en vrienden heeft laten bellen naar mensen in vluchtelingenkampen in Irak, maar dat dit alles geen concrete resultaten heeft opgeleverd. U werd gevraagd of u buiten deze informele contacten ook heeft getracht contact te leggen met een organisatie of een officiële instantie om informatie te bekomen over uw familieleden. U antwoordde hierop negatief. U lichtte toe dat u de taal (Turks) niet sprak en herhaalde dat u zich had beperkt tot het leggen van contacten via kennissen en dorpsgenoten. U werd er op gewezen dat uw pogingen bezwaarlijk als erg doortastend kunnen worden aanzien terwijl u, althans volgens uw verklaringen, uw gehele hele familie zou hebben verloren, waardoor mag aangenomen worden dat u toch wat meer inspanningen zou hebben geleverd. U herhaalde uw eerdere antwoorden. U voegde er nog aan toe dat u in België uw situatie ook had uitgelegd aan uw advocate en aan uw sociaal assistent. Op de vraag of u dan vanuit België concrete initiatieven had genomen om op zoek te gaan naar uw familie, antwoordde u dat u enkel bij Koerden had geïnformeerd. Uw vriend S(...) zou vanuit België met een zekere T(...) telefonisch contact hebben gehad. Deze laatste zou van jullie dorp Duhula afkomstig zijn. Evenwel blijkt u niet goed te weten of T(...) actueel al dan niet effectief in jullie dorp verblijft. U weet enkel dat hij in het leger zit. Hij zou gezegd hebben dat het in jullie dorp niet veilig is, dat slechts een paar families waren teruggekeerd en dat de meeste families nog in vluchtelingenkampen verblijven. Verder liet u nog optekenen dat T(...) helemaal niets over zijn familie vertelde. U wist niet waar hij was gekazerneerd en u nam aan dat hij op een gegeven moment was teruggekeerd naar jullie dorp. Toen u er op werd gewezen dat deze vage verklaringen allerminst kunnen overtuigen, verklaarde u dat niet u maar wel uw vriend S(...) het telefonisch contact heeft gehad met T(...). U verwees in dit verband ook naar uw slecht gehoor. U zou zich dus enkel hebben kunnen baseren op wat u van S(...) had vernomen. U werd erop gewezen dat men redelijkerwijze mag verwachten dat iemand die zijn hele familie heeft verloren na een gebeurtenis nabij zijn dorp meer initiatief zou nemen om informatie te bekomen over zijn familie en zeker bij iemand die afkomstig is van hetzelfde dorp. Het feit dat u ook hierover dergelijke vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt, ondermijnt in grote mate uw geloofwaardigheid (zie notities persoonlijk onderhoud 18 februari 2022, vragen 18-46).

Later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u recent contact heeft kunnen leggen met iemand uit het nabijgelegen dorp Khanasur via Facebook. U zou met deze man, die in een vluchtelingenkamp verblijft, gebeld hebben. U heeft evenwel vreemd genoeg geen idee in welk kamp hij verblijft. U zou bij deze man hebben geïnformeerd naar uw ouders. U zou hem hun persoonsgegevens hebben doorgegeven en hem uitgelegd hebben dat u er geen nieuws meer over heeft sinds augustus 2014. De man zou u hebben gezegd dat er veel mensen zoals uw ouders zijn (zie notities persoonlijk onderhoud 18 februari 2022, vragen 131-135). Deze uitleg overtuigt opnieuw allerminst. Bovendien dient in dit verband evenzeer te worden opgemerkt dat uw verklaringen over deze man met wie u recent contact zou hebben gelegd erg vaag zijn.”

Bovenstaande motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoeker geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Het stuk dat verzoeker ter terechtzitting neerlegt werpt geen ander licht op de gedane vaststellingen. Het betreft een automatisch verzonden e-mail van het Rode Kruis waarin bevestigd wordt dat een bericht van verzoeker werd doorgestuurd naar de dienst ‘Herstel van familiebanden’. De datum van verzending van dit bericht wordt in het Arabisch weergegeven, doch de datum waarop verzoeker deze e-mail heeft doorgestuurd naar S. T. blijkt 10 juni 2022 te zijn, enkele maanden na verzoekers eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS van 18 februari 2022 en kort voor zijn tweede persoonlijk onderhoud van 13 juni 2022. In zoverre hieruit moet blijken dat verzoeker het initiatief heeft genomen om via het Rode Kruis te proberen zijn vermiste familieleden op te sporen, dient te worden gewezen op het gesolliciteerde en weinig spontane karakter van deze poging, gelet op de hoger weergegeven motieven waaruit blijkt dat verzoeker er tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk op werd gewezen dat zijn verklaringen over de tot dan toe ondernomen pogingen om zijn familie te contacteren allerminst konden overtuigen.

Voorts is de Raad net zoals de adjunct-commissaris van oordeel dat de geloofwaardigheid van verzoekers bewering voor zijn komst naar België ruim zes jaar lang onafgebroken in Turkije te hebben verbleven geschaad wordt door de vaststelling dat hij dit verblijf met geen enkel stuk staft, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt:

“Zo is het bijzonder opmerkelijk dat u geen enkel stuk kan voorleggen ter staving van uw bewering dat u ruim zes jaar onafgebroken in Turkije zou hebben verbleven. U werd gevraagd wat hiervan de reden is en werd er op gewezen dat het wel erg opmerkelijk is dat u, die beweert zes jaar in Turkije te hebben verbleven, hiervan geen enkel stuk kan voorleggen. U antwoordde hierop dat u illegaal in Turkije verbleef, dat u de hele tijd voor een Koerd werkte en dat u niet vaak naar buiten durfde te gaan. Dat u helemaal niets kan voorleggen in verband met uw jarenlange verblijf in Turkije is echter zeer opmerkelijk en roept vraagtekens op bij de waarachtigheid van uw verklaringen over uw verblijfplaatsen de laatste jaren (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 67-70).”

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om hiervoor een aannemelijke verklaring of verschoning te bieden.

Wat betreft de omstandigheden waarin hij in Turkije zou hebben verbleven, geeft verzoeker aan dat hij na een verblijf van twee dagen in de Turkse grensstad Nusaybin samen met zijn vriend S. doorgereisd is naar Istanboel en dat zij daar gedurende één maand op straat hebben geleefd, tot zij een Koerdische man tegenkwamen die op basis van hun kleren en uiterlijk zag hoe miserabel hun situatie was en hen vervolgens aanbood hen te helpen nadat hij had vernomen dat zij op de vlucht waren geslagen voor IS in Irak. Verzoeker zou in de daaropvolgende periode altijd blijven werken zijn in de bakkerij van deze man. Hierover merkt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing terecht het volgende op:

“Het is evenwel weinig geloofwaardig dat iemand twee verwaarloosde mannen die reeds een maand op straat hebben geleefd en die er miserabel uitzien, die bedelen om eten bij restaurants en winkels, plots werk aanbiedt in zijn bakkerij omdat hij medelijden heeft met hun situatie. Opmerkelijk in dit verband is bovendien dat H(...) u in dollars zou hebben uitbetaald, hoewel hij een bakkerij heeft in Turkije en ook de Turkse nationaliteit heeft. Op de vraag waarom hij u dan in dollars en niet in Turkse lira uitbetaalde, antwoordde u opmerkelijk genoeg dat het veel te veel Turkse biljetten met zich zou meebrengen om het equivalent van 200 dollar te betalen in Turkse lira. Dit alles is weinig aannemelijk (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 118-122).”

Verzoeker laat na in zijn verzoekschrift een aannemelijke verklaring of uitleg te bieden met betrekking tot de hoger aangehaalde elementen en laat de vaststellingen dienaangaande geheel ongemoeid.

De vaststelling dat verzoeker een zekere kennis bezit aangaande het bakken van brood en gebak – althans blijkt niet dat zijn verklaringen hierover worden betwist – duidt er niet op dat hij deze stiel gedurende zes jaar heeft uitgeoefend op de plaats en in de omstandigheden die hij voorhoudt. Verder blijkt uit de stukken van het administratief dossier niet dat verzoeker foto's heeft voorgelegd van de bakkerij waar hij zou hebben gewerkt, noch dat hij de naam van de bakkerij heeft vermeld, zoals hij in zijn verzoekschrift voorhoudt. Verzoeker heeft wel de naam van de eigenaar van de bakkerij genoemd en bleek in staat de bakkerij te situeren ten opzichte van een moskee, die hij ook op foto kon herkennen (stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 13 juni 2022, p. 7-8). Echter, indien verzoeker daar daadwerkelijk zes jaar lang zeven dagen op zeven heeft gewerkt, zoals hij in zijn verzoekschrift benadrukt, mag worden verwacht dat hij doorleefde en enigszins gedetailleerde verklaringen aflegt over zijn directe werkomgeving en de mensen met wie hij diende samen te werken, *quod non*. Zo wijst de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing terecht op het volgende:

“Ook over de twee broers met wie u zes jaar lang in de bakkerij zou hebben samengewerkt, legde u erg vage verklaringen af. Toen u werd gevraagd of u iets meer over hen kon zeggen, liet u optekenen dat u niet veel over hen weet omdat u daar enkel bezig was met werken. Toen u er op werd gewezen dat u toch zes jaar met hen heeft samengewerkt in de bakkerij, lichtte u toe dat ze daar enkel kwamen om te werken om vervolgens naar huis te gaan. U had geen idee waarmee ze in hun privéleven bezig waren en voegde er nog aan toe dat ze u hielpen wanneer u bepaalde zaken nodig had (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 149-150). Andermaal dient opgemerkt dat u weinig overtuigende verklaringen aflegde.

Over uw vriend S(...), de enige persoon van uw oorspronkelijke regio met wie u contact zou zijn blijven houden, wist u dat hij niet ver van u in de wijk Aksaray in een restaurant werkte. U kon enkel zeggen dat het ongeveer een straat verder was, maar welke straat het precies was, daarvan had u geen idee (zie notities persoonlijk onderhoud 13 juni 2022, vragen 168-170).”

De Raad dient vast te stellen dat waar de adjunct-commissaris verzoeker in de bestreden beslissing verwijt een beperkte kennis te hebben van de wijk in Istanboel waar hij gedurende zes jaar onafgebroken zou hebben gewoond, en van deze stad bij uitbreiding, in het administratief dossier geen informatie is

opgenomen waaraan verzoekers verklaringen kunnen worden getoetst en op basis waarvan de omvang van zijn kennis zou kunnen worden bepaald. In elk geval blijkt uit de bestreden beslissing niet dat de informatie die verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud wel kon geven niet correct zou zijn. Zoals verzoeker ook aangeeft in zijn verzoekschrift, kon hij een aantal plaatsen benoemen, waaronder een aangrenzende wijk, en herkende hij de aldaar gelegen moskee (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 13 juni 2022, p. 8). De Raad is evenwel van oordeel dat deze kennis niet opweegt tegen de eerder gedane vaststellingen dat verzoeker met betrekking tot zijn voorgehouden jarenlange verblijf in Istanboel geen enkel bewijskrachtig stuk voorlegt en uiterst gebrekkige verklaringen heeft afgelegd over zijn onmiddellijke leefomgeving, zijnde de bakkerij waar hij zes jaar lang quasi opgesloten leefde en de wijk waarin deze gelegen lag.

Waar op basis van de door verzoeker afgelegde verklaringen kan worden aangenomen dat hij de Iraakse nationaliteit bezit en oorspronkelijk afkomstig is uit het dorp Dohula, gelegen in het district Sinjar van de provincie Nineveh, dient gelet op hetgeen voorafgaat te worden besloten dat verzoeker in gebreke blijft de Raad zicht te bieden op een aantal essentiële aspecten van zijn relaas, daar hij geen documenten heeft neergelegd en geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de omstandigheden waarin hij zijn land van herkomst verlaten heeft, zijn verblijfplaatsen en verblijfssituatie in de jaren voorafgaand aan zijn komst naar België, zijn contacten in zijn land van herkomst en de actuele verblijfssituatie van zijn familie. Zodoende maakt hij een correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming, die dient te gebeuren met inachtneming van alle relevante elementen, onmogelijk en kan in zijn hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoekers betoogt dat Al-Hashd Al-Sha'bi de controle over zijn regio van herkomst heeft overgenomen en dat hij vreest door hen te worden vermoord bij terugkeer, alsook zijn verwijzing naar het gevoegde verslag van de VN van 3 augustus 2022 (stukkenbundel verzoeker, stuk 5), zijn gelet op het voorgaande niet dienstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan er geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in hoofde van verzoeker vastgesteld worden.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over, en weigert een zicht te bieden op, de omstandigheden waarin hij zijn land van herkomst verlaten heeft, zijn verblijfplaats(en) in of buiten zijn land van herkomst voorafgaand aan zijn komst naar België in 2020 en het contact met zijn familieleden in Irak. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België, over zijn reële familiale netwerk en situatie en over de vraag of hij, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet aanwezig is.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst verder niet dienstig en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Voor zover verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan *in casu* echter geen actuele en gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoeker worden aangenomen. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee persoonlijke onderhouden kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, en heeft zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Badini machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De hoger aangehaalde motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt de bestreden beslissing te vernietigen en terug te verwijzen naar het CGVS teneinde een nieuwe beslissing te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT